

Соціальна відповідальність бізнесу

К.І. Мазуренко, АТ «Ветропак Гостомельський Склозавод»

Якщо без ліричних відступів — вісім співробітників компанії «Ветропак Гостомельський Склозавод» наразі в зоні АТО. Один із них, молодий парубок, якому ще не виповнилося і двадцяти п'яти, минулого тижня був поранений снайперською кулею. Це вартувало йому дві доби у шпиталі — так би мовити, дешево відбувся. А могло б коштувати життя. Хлопцю пощастило не тому, що «в сорочці народився», а тому що підприємство придбало усім мобілізованим гостомельцям бронжилети шостого класу захисту.

Рік тому ми писали про те, як захищаємо природу, перероблюючи склобою більше, ніж будь-який інший завод в Україні, восени — як побудували й відкрили шкільний стадіон у селищі. Завод регулярно посідає перші місця в рейтингах «Найкраще підприємство галузі», «Сумлінний платник податків». Навіть якщо не брати до уваги рейтинги й номінації,

можна зайти на сайт і подивитися офіційну фінансову звітність підприємства як публічного акціонерного товариства.

Три кити, три базових принципи компанії, котра обрала для себе сталий розвиток — **економічна, екологічна й соціальна відповідальність**.

Минулого року компанія «Кока-Кола» проводила на Ветропак Гостомельському Склозаводі соціальний аудит постачальника з оцінюванням за 28-бальною системою, за якою «0» — найвищий результат, а «28» — невідповідність нормам і правилам. Завод отримав «двійку» — котра в даному випадку є одним із найвищих можливих результатів, хоча загалом це свідчить лише про дотримання законів, санітарних та етичних норм. А втім, бувають випадки, коли цього, на жаль, недостатньо.

Останні півроку були не надто простими для країни, і багато в чому — випробуванням для бізнес-структур. За-

гроза громадянської війни, воєнні дії, а вже сьогодні — проблема переселенців і багато іншого. Напевно всі так чи інакше слідкують за подіями. На фоні волонтерського руху, що стрімко розвивається, та ініціатив молодого громадянського суспільства постає слушне запитання — що може зробити бізнес?

По-перше — подбати про власних співробітників. На сьогодні 47 співробітників Ветропак Гостомельського Склозаводу отримали повістки з військкоматів. 38 з них були зараховані в запас, 9 — мобілізовано «на фронт». Компанія витратила 126 тис. грн, щоби забезпечити кожного захистом й амуніцією — і як уже було підтверджено на практиці, це рятує життя. Вже не говорячи про такі прості речі як те, що кожен з цих молодих людей отримує в повному обсязі зарплату з найпершого дня, додатково до забезпечення з боку збройних сил. Наразі це більше 200 тис. грн сумарних витрат.

Підприємство, чим би воно не займалось, — це упорядкована структура, яка може багато чого зробити. Звісно, якщо сповідує відповідну філософію. В Україні поки що немає такої розвиненої культури соціальної відповідальності, як у країнах Західної Європи. У нас зазвичай не прийнято відверто говорити про більшість речей. Тоді як прозорість і відкритість — запорука побудови свідомого громадянського суспільства, починаючи від рівня відділу компанії, закінчуючи президентом країни. Продемонструю на виразному прикладі. Після офіційного рішення правління, Ветропак Гостомельський Скляний завод адресно надав матеріальну допомогу двом військовим частинам в Київській області — сумарно на півмільйона грн. Наприкінці квітня ми перерахували гроші товариству Червоного хреста, а в червні подарували Ірпінському військкомату вантажівку ГАЗ-66. Це не кажучи про чималу кількість запитів на невеликі суми матеріальної допомоги у розмірі 3–5 тис. грн, які надходять постійно — на запчастини, адресно конкретним людям тощо. На завод приходять листи з подяками, що мотивує діяти далі.

У травні завод запросив тренерів з Центру спецпідготовки української служби порятунку — для того, щоби провести для співробітників курси першої медичної допомоги. Готуємо «другу хвилю» таких курсів, адже цими навиками має володіти кожний. Завдяки особистим ініціативам співробітників, була організована допомога для переселенців, які прибули у селище Коцюбинське. 30 комплектів білизни передали в Ірпінський військовий шпиталь, куди привезли поранених. Це не такі великі суми коштів — проте це час і робота, а головне — бажання допомогти і не по-

лінуватися зробити декілька кроків у цьому напрямку.

Нещодавно ми провели спартакіаду, увесь грошовий призовий фонд якої переможці передали своїм мобілізованим колегам. Добровільне рішення, від якого не відмовився ніхто.

Я перепису лозунг, який є в одній із наших брошур: сталий розвиток для Ветропак — дещо більше, ніж просто спосіб мислення. Це — основний принцип компанії і вирішальний чинник при прийнятті будь-яких рішень. Ми сподіваємось, що така культура стане нормою діяльності бізнесу в Новій Україні. *Ж*